

Sygnatura akt VI U 448/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Zwiernik

Protokolant st. sekr. sądowy Aneta Symeryak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2013 roku

sprawy z odwołania H. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.

z dnia 25 marca 2013 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o podjęcie wypłaty emerytury z datą wcześniejszą

oddala odwołanie.

Sygn. Akt VI U 448/13

UZASADNIENIE

Organ rentowy decyzją z dnia 25 marca 2013 roku odmówił uchylenia decyzji z dnia 07.10.2011 roku w zakresie zawieszenia wypłaty emerytury ubezpieczonej H. T. w trybie art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DzU. nr 153 poz. 1227 tj. z 2009 roku ze zmianami), zwanej dalej ustawą .

W odwołaniu od tej decyzji H. T. wniosła o jej zmianę i wypłatę emerytury od dnia 01.10.2011 do dnia 21.11.2012 roku. Powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku wydany w sprawie K 2/12.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Powołał się na powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego w uzasadnieniu podnosząc, że nie dotyczy on ubezpieczonej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona H. T. prawo do emerytury uzyskała od dnia 01 października 2008 roku. Decyzją z dnia 07 października 2011 roku organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury wnioskodawczyni od dnia 01 października 2011 roku w związku z kontynuowaniem zatrudnienia. Jako podstawę prawną wskazał art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz.U. nr 257 poz. 1726).

W dniu 21 grudnia 2012 roku wnioskodawczyni wystąpiła o wznowienie postępowania powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku.

Dowód – decyzja pierwszorazowa - k. 60 akt emerytalnych

decyzja zaskarżona - k. 170 akt emerytalnych

zeznania ubezpieczonej k. 15

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 103 a ustawy emerytalnej w brzmieniu na dzień 07.10.2011 roku : prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Na podstawie tej regulacji prawnej organ rentowy wstrzymał od dnia 01 października 2011 roku wypłatę emerytury H. T..

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 roku w sprawie K 2/12 uznał ten przepis za niezgodny z Konstytucją, w zakresie w jakim dotyczy osób które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. W uzasadnieniu Trybunał sprecyzował, że: obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą nie będzie miał zastosowania do osób które nabyły prawo do emerytury w okresie od dnia 08 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku.

W odwołaniu ubezpieczona wskazała na to orzeczenia wnosząc o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją z dnia 07.10.2011 roku i podjęcie wypłaty świadczenia emerytalnego od dnia 01 października 2011 roku.

Zgodnie z przepisem art. 145a & 1 i 2 k.p.a.: można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Nie ulegało wątpliwości, że wniosek o wznowienie postępowania H. T. wniosła w terminie, albowiem orzeczenie TK zostało opublikowane w dniu 22 listopada 2012 roku, a wniosek wniesiono w dniu 21 grudnia 2012 roku.

Dlatego istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczył sytuacji w jakiej znalazła się H. T., która była osobą uprawnioną do emerytury od dnia 01 października 2008 roku i której to świadczenie wstrzymano z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Uważna analiza uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego wykazała, że ubezpieczona nie należała do kręgu beneficjentów tego orzeczenia. Trybunał wskazał jako pokrzywdzonych przez niekonstytucyjne regulacje prawne tylko tych ubezpieczonych, którzy nabyli prawo do emerytury w okresie od dnia 08 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku. Tylko bowiem te osoby występując o ustalenie prawa do emerytury nie miały świadomości, że warunki jego uzyskania zostaną post fatum zmienione i do przesłanki stażu ubezpieczeniowego i wieku, ustawodawca doda i to z mocą wsteczną, przesłankę rozwiązania stosunku pracy. Tymczasem ubezpieczona H. T. prawo do tego świadczenia uzyskała, w okresie w którym obowiązywały nie dwie, a wszystkie trzy przesłanki nabycia prawa do emerytury. Z powodu kontynuowania zatrudnienia wypłata emerytury została jej zresztą wstrzymana. Skoro zatem ubezpieczona, nie należała do kręgu podmiotowego którego dotyczył wyrok Trybunału Konstytucyjnego, to jej odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dlatego na mocy art. 477¹⁴ & 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSO Marek Zwiernik